

POSTANOWIENIE
z 3 listopada 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Agnieszka Trojanowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 3 listopada 2025 r. w Warszawie wniosku z 30 października 2025 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, wniesionego przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Bychawie, ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 26/28/30 w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym na usługę społeczną pn. „Świadczenie usług żywieniowych dla pacjentów Szpitala Powiatowego i Zakładu Opiekuńczo-Leczniczego w Bychawie”, ogłoszonego w Biuletynie Zamówień Publicznych 5 sierpnia 2025 roku pod numerem: 2025/BZP 00361594/01.

postanawia:

umorzyć postępowanie

Przewodnicząca:

Uzasadnienie

Zamawiający wniósł o uchylenie zakazu zawarcia umowy gdyż odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

Zamawiający wskazał, że odwołujący zarzuca zamawiającemu naruszenie:

- art. 274 ust. 1 w zw. z art. 7 pkt 17 ustawy i w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b), art. 266 i art. 359 pkt 2 ustawy przez „zaniechanie wezwania wykonawcy GOMI Żywnienie sp. z o.o. do złożenia podmiotowych środków dowodowych w postaci decyzji Inspektora Sanitarnego w sprawie zatwierdzenia do przewozu żywności oraz wpisu do rejestru zakładów prowadzonego przez Państwową Inspekcję Sanitarną, podlegających urzędowej kontroli organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej – w zakresie warunku udziału w postępowaniu w zakresie dysponowania co najmniej dwoma środkami transportu, które to dokumenty zamawiający wskazał w SWZ jako podmiotowe środki dowodowe i których złożenia wymagał zgodnie z SWZ”,

- art. 239 ust. 1 w zw. z art. 266 i art. 359 pkt 2 ustawy przez „dokonanie wyboru oferty wykonawcy GOMI Żywnienie sp. z o.o. jako oferty najkorzystniejszej, 3 podczas gdy oferta ta jest wadliwa, gdyż wykonawca nie złożył w postępowaniu wszystkich podmiotowych środków dowodowych, które były wymagane przez SWZ”, co zdaniem odwołującego doprowadzić miało w konsekwencji do niespełnienia warunków udziału w postępowaniu przez wykonawcę GOMI Żywnienie sp. z o.o.

Odwołujący wniósł o unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, wezwanie wykonawcy GOMI Żywnienie sp. z o.o. do złożenia podmiotowych środków dowodowych oraz ponowienie czynności badania i oceny ofert.

Zamawiający nie podzielił argumentacji odwołującego, a samo odwołanie uznaje za całkowicie bezzasadne. Odwołujący twierdził, że istota odwołania „sprowadza się do zignorowania przez zamawiającego skonstruowanego przez niego samego postanowienia pkt. V.1.4.b) SWZ”, tj.: posiadania co najmniej 2 środków transportu przystosowanych do przewozu posiłków spełniającymi wymagania określone w obowiązujących przepisach prawa, z których każdy posiada pozytywną decyzję Inspektora Sanitarnego w sprawie zatwierdzenia do przewozu żywności oraz jest wpisany do rejestru zakładów prowadzonego przez Państwową Inspekcję Sanitarną. Dalej wskazał, jakoby zamawiający w wezwaniu do złożenia podmiotowych środków dowodowych, pominął konieczność przedłożenia decyzji Inspektora Sanitarnego, o których mowa powyżej oraz prawdopodobnie decyzji w przedmiocie wpisania wykonawcy do rejestru zakładów, prowadzonego przez Państwową Inspekcję Sanitarną.

Zamawiający wskazał, że wykonawca GOMI Żywnienie sp. z o.o. (dalej jako: „GOMI” lub „Wykonawca”) nie został wezwany do przedłożenia wskazanych przez odwołującego

podmiotowych środków dowodowych, bowiem nie zostały one wymienione w specyfikacji warunków zamówienia. Oznacza to, że nie ma podstawy do przedłożenia przez wykonawcę ani 4 pozytywnej decyzji zatwierdzającej przewóz żywności, ani decyzji dot. wpisania wykonawcy do rejestru zakładów. Wystarczające było w przedmiotowym postępowaniu przedłożenie zaświadczeń. Żądanie odwołania zmierza zatem do wykonania czynności, która nie została przez zamawiającego uwzględniona w warunkach zamówienia, do czego zamawiający był zresztą uprawniony. Żądanie podmiotowych środków dowodowych jest bowiem uprawnieniem, z którego zamawiający może, ale nie musi skorzystać. A skoro zamawiający nie musi w ogóle żądać podmiotowych środków dowodowych, to tym bardziej może ich żądać w sposób wybiórczy (wnioskowanie a maiori ad minus). Sam odwołujący słusznie zresztą zauważył, że wykonawca GOMI Żywnienie sp. z o.o., w odpowiedzi na wezwanie do złożenia podmiotowych środków dowodowych, złożył „dokładnie te podmiotowe środki dowodowe, których zamawiający wymagał w treści wezwania”. Z tegoż względu, zamawiający uznał, że wykonawca spełnia wymogi udziału w postępowaniu. Jednocześnie, wykazanie spełniania warunku udziału w postępowaniu w postaci dysponowania określonymi pojazdami odbywa się przez prawidłowo złożony wykaz narzędzi.

Odwołujący prawidłowości tego wykazu nie kwestionuje, nie zarzucając zamawiającemu np. naruszenia art. 128 ust. 1 ustawy. W ocenie zamawiającego, odwołanie jest oczywiście bezzasadne, ponieważ zostało złożone w wyniku błędnej interpretacji treści SWZ i bezpodstawnego, nielogicznego uznania, że zamawiający powinien wezwać GOMI Żywnienie sp. z o.o. do złożenia dokumentów, których obowiązku złożenia nie przewidywał.

Powyższe znajduje potwierdzenie bezpośrednio w przepisach prawa, stanowisku judykatury oraz doktryny. Zamawiający uznał twierdzenie odwołującego w przedmiocie rzekomego wymagania decyzji administracyjnych za całkowicie dowolne. Podmiotowe środki dowodowe, których wymagał zamawiający, zostały wymienione w Rozdziale VI A. ust. 4 SWZ. Katalog ten nie zawiera informacji o konieczności przedłożenia decyzji administracyjnych i wbrew twierdzeniu odwołującego, jest enumeratywny.

Wobec faktu, że domniemane przez odwołującego wymaganie przedłożenia decyzji Inspektora Sanitarnego, nie znajduje podstawy w dokumentach zamówieniowych, ponowne wystosowanie przez zamawiającego wezwania w trybie art. 274 ust. 1 ustawy, również nie znajduje uzasadnienia w obowiązującej ustawie. Zamawiający uznał, że zarzut naruszenia art. 274 ust. 1 w zw. z art. 7 pkt 17 ustawy i w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b), art. 266 i art. 359 pkt 2 ustawy, jest całkowicie niezasadny i pozbawiony podstawy zarówno faktycznej, jak i prawnej. W konsekwencji powyższego, zarzutu nr 2 jako skutkowy, również jest całkowicie bezzasadny.

Zamawiający uznał wykonawcę GOMI Żywnienie sp. z o.o. za spełniającego wszystkie warunki udziału w postępowaniu oraz w konsekwencji dokonał wyboru oferty złożonej przez tegoż

wykonawcę, bowiem jego oferta była ofertą najkorzystniejszą. Czynności te zostały przeprowadzone zgodnie z ustawą oraz dokumentami zamówieniowymi, a odwołujący nie wykazał ich sprzeczności, zarówno z ustawą, jak i z dokumentami postępowania.

Całkowita bezzasadność zarzutów stawianych w odwołaniu i złożenie odwołania z brakami formalnymi pozwalają przypuszczać, że albo odwołujący łudzi się co do ewentualnego uznania odwołania przez zamawiającego, albo składa odwołanie, co do którego w ogóle nie ma woli jego rozstrzygnięcia.

Zarówno jeden jak i drugi wniosek prowadzą w istocie do uznania, że odwołanie składane jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy mimo braku uzasadnionych podstaw wzruszenia decyzji zamawiającego. Jest to przesłanka uprawniająca zamawiającego do złożenia wniosku o uchylenie przez Izbę zakazu zawarcia umowy, co te zamawiający uczynił. Wspomniane w art. 578 ust. 2 pkt 1) ustawy uprawdopodobnienie zawiera się w uzasadnieniu przedstawionego stanowiska.

KIO ustaliła, że:

Odwołanie wykonawcy Naprzód Catering spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi zawierało braki formalne w postaci braku dokumentów potwierdzających umocowanie osoby podpisującej odwołanie do reprezentowania odwołującego.

Odwołujący został wezwany do uzupełnienia tych braków 23 października 2025 r.

Termin na uzupełnienie braków upłynął 27 października 2025 r.

Odwołujący nie uzupełnił braków w terminie.

3 listopada 2025 r. wydano postanowienie o zwrocie odwołania w sprawie KIO 4315/25.

Rozważania KIO:

Zgodnie z art. 578 ust. 5 pkt 1 KIO umarza postępowanie wszczęte na skutek złożenia wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy, w przypadku ogłoszenia przez KIO orzeczenia przed rozpoznaniem wniosku.

Taki stan faktyczny zaistniał w tej sprawie i KIO wydała 3 listopada 2035 r. postanowienie o zwrocie odwołania. Postanowienie to powoduje, że odwołanie nie wywołuje skutków, jakie ustawa wiąże z jego wniesieniem, w tym skutku, o którym mowa w art. 577 ustawy i umorzenie w tej sytuacji stało się konieczne, gdyż z chwilą wydania postanowienia o zwrocie odwołania odpada przeszkoda dla zawarcia umowy o zamówienie publiczne.

Z uwagi na powyższe Izba na podstawie art. 578 ust. 5 pkt 1 ustawy postanowiła jak w sentencji.

Przewodnicząca: